

udenfor Omraadet, der paa Grund af deres Forhold er gunstigere stillet. Denne Ulighed maa man søge at udjævne. Jeg forstaaer meget vel det ærede Medlem Hr. Triers Bemærkninger, set fra Statskassens Synspunkt, men der maa kunne findes et Middel til at tilvejebringe en mere ligelig Stilling for disse Arbejdsgivere. Jeg vil derfor paa det mest indtrængende støtte det af det ærede Medlem Hr. Refshauge fremsatte Ønske om paa en eller anden Maade at tilvejebringe en saadan Lighed.

Refshauge: Jeg kan give de Udtalelser, som nu blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Rode, min fulde Tilslutning. Det trykkende og det, der volder den store Irritation, er netop det, at Arbejdsgiverne indenfor samme Land stilles ulige i Konkurrencen. Det ærede Medlem Hr. Trier udtalte, at Arbejdsgiverne maatte virkelig betale det bagud, som de nu var skyldige, og det kan man have Lov til at sige; men Spørgsmaalet er her, om de virkelig ogsaa er i Stand til at betale det overfor den meget kraftige Konkurrence, som er paaført dem fra forskellig Side. Der klages f. Eks. særlig stærkt fra Bryggerierne. Vi vil i Finansudvalget komme til at staa overfor Klager fra Bryggerierne i de sønderjydske Landsdele over den, man kunde maaske sige, brutale Maade, hvorpaa Konkurrencen er optraadt overfor dem. Spørgsmaalet er, om de med de her bestaaende Forhold kan staa sig overfor denne Konkurrence, og for Bryggeriernes Vedkommende drejer det sig her om ret store Udgifter. Det ærede Medlem Hr. Trier mente, at man maaske kunde fordele Byrden over en længere Aarrække. Men hvis man skal træde til, synes jeg rigtignok, vi hellere maa gøre Pinen kort end lade den strække sig maaske over 20 Aar og stadig have dette ulige Forhold indenfor de samme Erhverv indenfor samme Land. Det er ganske rigtigt, at hvis man indenfor det tyske Rige var gaaet over til samme Princip, som man har her, havde man været udsat for det samme, men saa havde Erhvervene i det samme Land været ligestillet paa dette Punkt. Det er netop Uligheden, der her virker saa irriterende indenfor de sønderjydske Erhverv, og jeg mener at maatte hævde, at det ikke er uden Grund. Fra mange Sider forlanges det meget kraftigt, at hele Samfundet skal bære den Byrde, der nu en Gang er kommet til Stede ved Grænseflytningen. Jeg har ikke forlangt, at Samfundet skulde bære den fulde Byrde, men

jeg mener, at der er nogen Grund for Samfundet til at bringe en Lettelse i dette Forhold.

Indenrigsministeren (Kragh): Nogen egentlig Uenighed om denne Sag er der slet ikke til Stede. Naar det ærede Medlem Hr. Refshauge nu ikke synes at ville rejse Krav om, at Staten skal paatage sig at udrede de Ulykkesforsikringsrenter, som de sønderjydske Arbejdsgivere, hvis de var forblevet under tysk Styre, skulde have betalt gennem denne Periode — naar dette Krav ikke rejses, saa bliver Spørgsmaalet, paa hvilket Grundlag man kan tilvejebringe Lempelser ud fra den Lovgivning, som i Øjeblikket bestaar, altsaa ud fra Erkendelsen af den dobbelte Pligt, som Suverænetetsændringen har medført paa dette Omraade for de sønderjydske Arbejdsgivere, for det er sikkert nok, saaledes som det ærede Medlem Hr. Rode siger, at Vanskeligheden kommer fra Arbejdsgivernes forskellige Stilling i de sønderjydske Landsdele og udenfor disse, i det gamle Kongerige. Det erkender vi alle, at det er derfra, Vanskeligheden skriver sig. Men jeg kan dog ikke tænke mig, at dette Forhold skulde blive afgørende for, om de sønderjydske Arbejdsgivere kan begaa sig i Konkurrencekampen med Arbejdsgiverne i det tidligere Kongerige Danmark. Jeg tror, at er de ude af Stand dertil, idet denne Byrde hviler paa dem, vilde de sikkert ogsaa være det, selv om de lettedes for den. Men selvfølgelig, enhver Lettelse kan være kærkommen, og jeg har jo erklæret mig fuldstændig rede til at forhandle saavel med sønderjydske Repræsentanter paa Rigsdagen som med Repræsentanter for de sønderjydske Arbejdsgivere om eventuelle Lempelser i denne Byrde, som er lagt paa dem i Overensstemmelse med Retfærd, idet Forholdet faktisk er dette, at hvad de danske Arbejdsgivere gennem de mange Aar har forudbetalt, det efterbetaler de sønderjydske Arbejdsgivere nu, fordi de hørte ind under det gamle Princip og nu er kommet ind under et nyt. Men hvad man kan tilvejebringe af Lempelser — jeg nævnte for lidt siden dette, at Staten mulig kom til at bære en Del af den store Overkurs paa Mark, som det er nødvendigt at yde, for at de tilskadekomne kan faa en rimelig Aarsrente —, ja, derom kan vi forhandle, og der vil jeg strække mig saa langt, som det er gørligt, under Hensyn til, at vi ogsaa er sat til at varetage det hele Samfunds fælles Kasse. Saa